

VINKO fister

NARODNO SVEUČILIŠTE DUBRAVA
Kulturni centar Dubrava
25.09.-18.10.2006.
Zagreb, Dubrava 51a

MUZEJ PRIGORJA
Galerija KURIJA
09.11.-23.11.2006.
Sesvete, Trg D.Domjanica 5

RADOVI NA PAPIRU / WORKS ON PAPER

DINAMIČKE STRUKTURE... (ili Prostorna predočavanja)

I. Zemljorisi

Pred nama su detaljni prikazi zemljine (ili nekog drugog planeta ili mjeseca) izbrazdane površine. Potrebno je orijentirati se. Odrediti smjerove, strane svijeta, ružu vjetrova. Poput putnika u nepoznatoj zemlji slijedimo različite prirodne puteve: usjeko, doline i sljemena koja nam pokazuju zemljovidi te iste, možda već napuštene ili još nenaseљene, gorovite zemlje. Slobodno možemo bluditi između umeženih reljefnih odraza izoliranih područja – gdje nas svaka uočena različitost uvjerava u staro-novu sličnost - slobodno kako bismo spoznali da smo izgubljeni u prostoru...

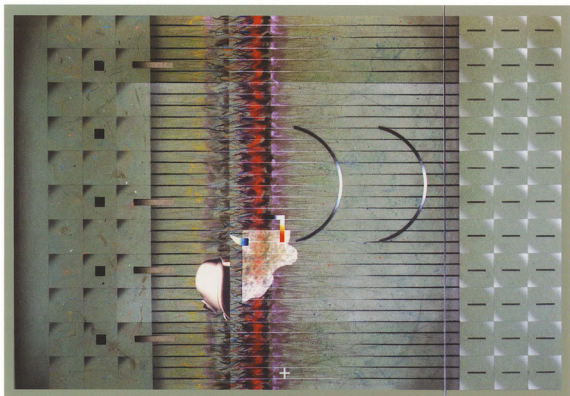
Ravnoteža uporabljenih elemenata – kvadrata, štapića zadebljanih krajeva, pokojeg križića – na iluzioniranoj ispućenoj površini koja se rasprostire u dvije-tri nijanse, uvodi dopunsku, u odnosu na postojeću rasternu mrežu pojačanu koordinaciju. Takvim stranim, apliciranim elementima, koji se pojavljuju u središtima polja ili na sjecištima linija, nametnuta je uvođenje izvanjskoga uređenja. Zasebno, ali uvijek na središnjemu dijelu vodoravne osnovice, pojavljuje se monolitna jedinica (u različitom stupnju urušenosti), a unutar nje fragmenti oslobođena rukopisa – to je kompleks u interakciji s okolinom. Međusobni prodori su oštri; ako ne sasvim pomireni, a ono usklađeni ponajviše koloritom.

Doista, kakva je to kartografija s kojom nas suočava autor? Pokazuje li nam kako iz zemljinih formi dolazi forma sama: iz geo-morfologije (znači, zemljinih oblika) proizlazi geo-metrija (mjerjenje zemlje)? Pa ipak, u svijetu ljudskom djelatnošću – umom i rukom - generiranih slika, vrijedi i obratno. Kombinacija je to mape kao slike i mape kao znaka; piktografski i shematski elementi objedinjeni su u tenzijama ispunjenoj, koherentnoj kompoziciji. Horograf je ustupio mjesto kartografu i tako je izglađena hrapavost krajolika.

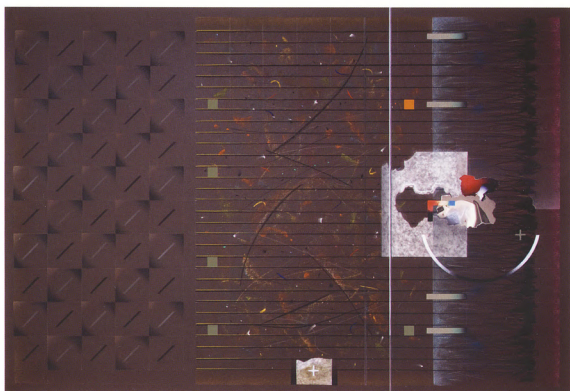
II. Prostorne digesije

Nema naznaka zbiljskoga okoliša, jedini trag prirodnog u iskrzanim je rubovima naslojenih dijelova. Sve drugo je mehaničko, hladne ljepote, savršenstva artificioznosti. Monotonu izmjenu polja i magnetskih silnica različitih frekvencija remeti tek pojava slikovnih ulomaka na slici. Dinamička ravnoteža naprosto je eksplicitna. Raspored sastavnica, obrada odabranih motiva kao i njihova izvedba, odražavaju estetiku gestualnog konstruktivizma koju odlikuju harmonijski periodični obrati što nastaju i rastu poput fraze, popraćeni karakterističnim ritmičkim cezurama, ponajprije u strukturalnom razmještaju arhitektonike. Kompozicije iz ovoga ciklusa zamišljene su u trostavčnoj cikličkoj formi čime evociraju tradicionalnu klasičnu skladbu: energični i brzi ritam kao i blistavo živo finale uokviruju s objiju strana sporiji, razrjeđeniji srednji dio. Dakako, može i obratno: u svrhu kontrasta uvesti umjerene dijelove, oivičiti blažim tempom energičnost žarišnoga središta. Upravo značajke odabranih geometrijskih motiva, skladnost i melodičnost što vladaju posvuda te postojano i precizno intoniranje boja, pridaju promatranim varijacijama jedinstven kolorit, živopisno bogatstvo i izražajnost. I u ovom slučaju autor pokazuje iznimno majstorstvo konstruirajući varijacijsku formu kao jedinstvenu cjelinu izgrađenu na postojanom i neprekidnom razvoju. Da, mi prisustvujemo kontrapunktnom obrascu i oprostrenom zrcalnom kanonu.

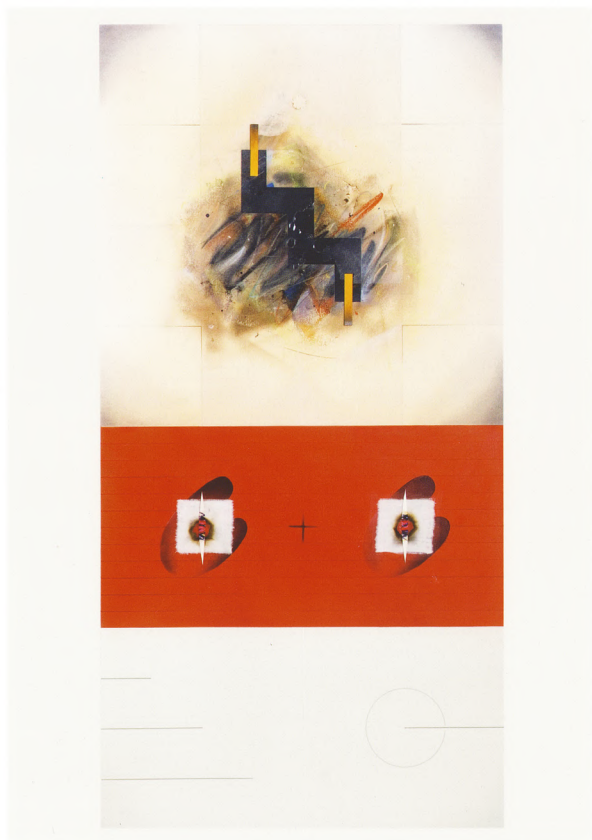

Prostorne digresije IV

Prostorne digresije VI

Usporedba s glazbom se nameće. Razrađuju se postupci: rastvaraju se varijacije u prostornim odlomcima i prenosi se čitava tema u viši registar. Ostvareno je - usložnjenom polifonijskom (dvo/troglasnom) razradom u širokom tonskom rasponu - njeno preosmišljavanje.

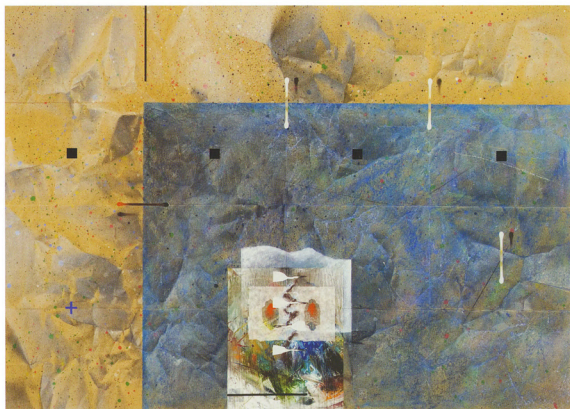
III. Interpolacije (Troslojnici)

I u trećem ciklusu nalazimo sklad disparatnih elemenata zagonetna podrijetla. I ako nisu nastale ex nihilo, te su pregledno strukturirane kompozicije poput rebusa nekoga zaboravljenog vremena. Pravilne trokute prate magličasti oblaci, nagorena, nepravilna plastika kaširana u pojasu zahvaćenom kovitlacom rotirajućih klastera, u snažnom je dinamičkom kontrastu prema apartnome miru obojane svjetlosti. Autor je u fuziji materije i oblika, geste (doima se kako je tu kaosu dopustio više maha, ali opeć strogo ograničena dosega) i tektonike otvorio tranziciju spontaniteta u intimitet, od ekstatičnog rukopisa do gonetanja osobnim simboličkim rječnikom. A naša zapitanost raste pred rastvorenim zidovima: kakve su to igre u kojima nastaju novi svjetovi? I bez konačnog odgovora na to pitanje dopustimo si sudjelovanje u stvaraočevu užitku u razrađenim formama, u predočavanju slojeva dubina, u primjeni projekcija predmeta na plohu (odnosno u tranziciji od čvrstih do plosnatih figura), u maglicama koje istodobno privlače i otpuštaju sastavne čestice u svim mogućim smjerovima. To jest čisti zanos umjetnika.

U tri skice potaknute trima ciklusima govorim o autoru koji 'has suočava s čudnom kartografijom', koji 'majstorski konstruira varijacijsku formu kao jedinstvenu cjelinu' te koji je 'u fuziji materije i oblika, geste i tektonike otvorio tranziciju spontaniteta u intimitet'. Riječ je svaki put o Vinku Fišteru, likovnom umjetniku koji se usporedno bavi crtežom, grafikom, slikarstvom i skulpturom na vrlo sustavan način te pritom dosljedno izgrađuje svoj izraz. Djela mu se uvijek odlikuju konstruktivističkom promišljenošću i preglednom izvedbom visoke razine. Bez obzira radi li se o slikama-objektima (a Fišter od 1972. - kako to navodi Enciklopedija likovnih umjetnosti - izrađuje "prostorna djela s dvostrukom slikom u kojoj su svjetlost i sjena sastavni dio kompozicije") ili o reinterpretaciji renesansne umjetnosti, njegova je produkcija uvijek originalna te je kao takva i prosuđivana od svih likovnih kritičara koji su se bavili dosadašnjim opusom Vinka Fištera.

Na aktualnoj izložbi prikazana su tri recentna ciklusa, ostvorena kombiniranom tehnikom na papiru. Riječ je o ciklusima Zemljorisi, Prostorne digresije i Interpolacije (Troslojnici). Njima se ponovno potvrđuje kao nadalje ustrajan istraživač prostora slike (odnosno metoda predočavanja prostora u slikarstvu) čija djela pobuđuju zanimanje te su i misaono vrlo poticajna.

Drugi ključ čitanja i tumačenja Fišterova rada možemo pronaći u odnosu reda i ne-reda, s konstantnom nadmoći prvoga načela spomenutog para pomoću kojega u kontroliranom organiziranom kaosu - očitovanom u povremenim i sporadičnim gestualnim segmentima - ostvaruje začudne kombinacije suzdržane istančanosti i naglašena sklada.

Nakladnik
Narodno sveučilište Dubrava
Muzej Prigorja

Za nakladnika
Ivica Rubić
Vladimir Sokol

Predgovor
Nikola Albanež

Koncepcija izložbe
Nikola Albanež
Vinko Fišter

Likovno oblikovanje
Vinko Fišter

Fotografije
Amir Šepić

Tehnički urednik
Mladen Sever

Priprema za tisak
media nox

Tisak
Grafostil

Naklada
600 primjeraka

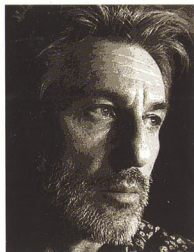

Narodno sveučilište Dubrava
Zagreb, Cerska 1

Muzej Prigorja
Zagreb /Sesvete/, Trg D. Domjanića 5

VINKO fišter

BIOGRAFIJA

VINKO FIŠTER rođen je 8. ožujka 1945. u Kućancu, pokraj Zagreba. Školu primijenjene umjetnosti, slikarski odjel, završio je 1966. u Zagrebu. Godine 1968. počinje izlagati, a 1969. postaje članom (ULUH-a) HDLU-a, te kao slobodni umjetnik i članom (ZUH-a) HZSU-a 1971. Kao stipendist Fonda za unapređivanje kulturne djelatnosti 1972. godine boravi u Parizu. Sudjelovao je na preko 250 izložbi u zemlji i svijetu, a samostalno je izlagao 27 puta. Dobitnik je sedam nacionalnih i osam međunarodnih nagrada. Radi kontinuirano cikluse slika, crteža, grafika, skulptura i prostornih objekata.

Živi i radi u Zagrebu
10360 Zagreb (Sesvete), Kašinska 9b
tel: +385 1 2000 682
e-mail: vinkofister@net.hr
www.vinkofister.hr

POPIS RADOVA

ZEMLJORISI / I – X, 2003.
kombinirana tehnika, 62x88 cm

PROSTORNE DIGRESIJE / I – X, 2004 – 2005.
kombinirana tehnika, 70x100 cm

INTERPOLACIJE (Troslojnci) / I – X, 2006.
kombinirana tehnika, 100x70